

§ 29.

Bidraget, som Hustruen i Genhold til foranstaaende Paragraf skal udrede, kan efter bedkommende Fattigvæsens Begæring inddrives ved Udpankning, men kan derimod ikke fordres affonet.

§ 30.

Paadrager et Tyende sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, ere Omkostningerne ved dets Helbredelse Husbonden ubedkommende. Paaføres der Tyendet en Legemsfæde eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Husbondens Side, saasom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, har han helt at befoste dets Helbredelse.

Derjom et Tyende bliver sygt i Tjenestetiden, uden at Sygdommen kan tilskrives utilbørligt Forhold fra Husbondens eller Tyendets egen Side, paahviler det Husbonden, indtil Tyendeforholdet efter Opsigelse eller af anden lovlig Grund ophører — dog ikke for et længere Tidsrum end til den første almindelige Fardag, der indtræffer over 3 Maaneder efter, at Lægebehandlingen har taget sin Begyndelse, og i intet Tilfælde udover et Tidsrum af 6 Maaneder — at udrede den tilfagte Løn, samt endvidere Kost og Logis, for saa vidt og saa længe Tyendet forbliver i Husbondens Hus, og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et længere Tidsrum end 8 Uger. Kostpengene, der bortfalde for den Tid, Tyendet maatte være indlagt paa et Sygehus eller en lignende Anstalt uden Betaling for almindelig Kur og Pleje, bestemmes efter de i § 13 i Tyendelov for Færøerne af 16de Februar 1856 indeholdte Regler.

De Husbonden saaledes paahvilende Forpligtelser kunne ikke i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Tyendet falder samme til Byrde, begrænses eller bortfalde ved Overenskomst mellem Husbond og Tyende. I Forholdet mellem Fattigvæsenet og Husbonden fastsættes Størrelsen af Kostpengene i Mangel af mindelig Overenskomst af Stedets Overøvrighed efter de ovennævnte Regler.

Saafremt Husbonden vil gøre Krav paa af Fattigvæsenet at erholde Erstatning for, hvad Udgifterne til et sygt Tjenestetjendes Kur og Pleje maatte andrage ud over, hvad der paahviler ham selv at udrede, har han straks, efter at den syge er bleven tagen under Lægebehandling, at gøre Anmeldelse om Sygdommen for bedkommende Fattigbestyrelse. I modsat Fald indtræder Fattigvæsenets Erstatningspligt først fra den Dag, Anmeldelsen sker.

§ 31.

Med Hensyn til Læremesterens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Lærlingen har det sit Forblivende ved Bestemmelserne i Lov om Lærlingeforholdet af 30te Marts 1889 § 11.

Ligeledes skal det have sit Forblivende ved de i Sølovs 1ste April 1892, jfr. Anordning 4de November 1892, givne Bestemmelser om Reederens Forpligtelse til at yde Sygehjælp m. v. til Skibsmandskabet, hvilken Forpligtelse ikke i Forhold til Fattigvæsenet kan bortfalde ved en Overenskomst imellem de paagældende.

Kapitel IV.

Om Forsørgelsesstedet.

§ 32.

Den til Fattighjælp trængende har Forsørgelsesret i det Fattigdistrikt, i hvilket det oplyses, at han efter opnaaet 18 Aars Alder senest har haft 5 Aars uafbrudt fast